

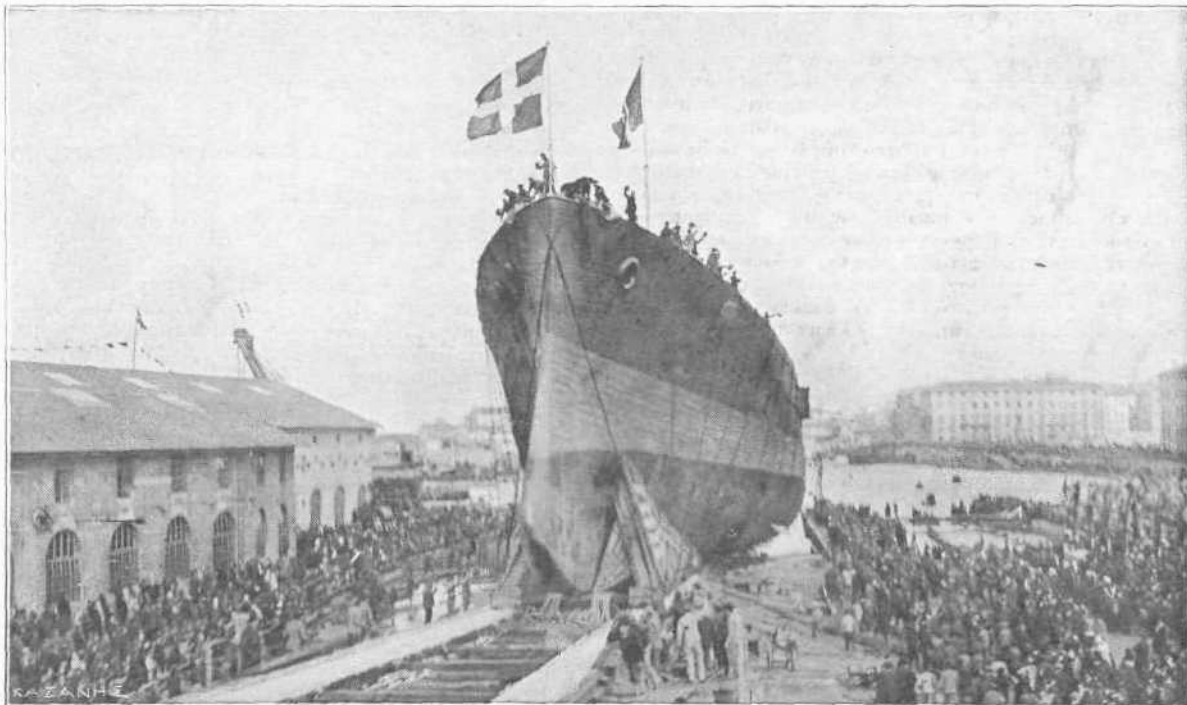
Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

5^ο ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 64

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1910

ΙΣΧΥΡΟΙ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦
ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Η ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΘΩΡΗΚΤΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ", ***

Η "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ," ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ο Τόφαλος, ο δοξασιμένος ολυμπιονίκης εις την άρσιν των βαρών, μας έφερε διά την 'Αμερικανήν. Πρέπει ίσως να μάθουν οι άπανταχοί Έλληνες τα κατ' αυτών ενγάρια. Οι πάνσοφοι της 'Επιτροπής των 'Ολυμπιακών Άγώνων άπηγόρευσαν τόν άγώνισμα της άρσεως των βαρών εις τό Στάδιον, ούτω δε ο Τόφαλος δεν έχει θέαν πλέον εις τόν στίβον. Έσκέφθη τότε να δείξη τους χαλυβδίνους βραχιόνιας του και την 'Ηράκλειον ρώμην του εις τους όμαιμονας αδελφούς και έφερε διά την 'Αμερικανήν με άμφοσάριον εξατόν εικόσι χιλιάδας φράγκων δι' έξι μήνας. Φαντασθήτε τι θα κερδίση ο 'Αμερικανός.

Πρό μηνών ήδη κυκλοφορούν εν 'Αμερικη προγράμματα και εικόνες του Τόφαλου εις την διαπασών έξαρσιν της ορεκλίμας κατά την 'Αμερικανικήν ήμισυον. Ο 'βασιλεύς της ρώμης» ο «χαλυβδίνος άνθρωπος» ο «βασιλικός έστεμμένος του 'Εδουάρδου» κ.λ. είναι έπιθετα δικαιολογούμενα από ιδιότητας και ανέκδοτα του πραγματικώς καταπλήσσοντος με την δύναμιν του σωματικού πρωταθλητού. Ο Τόφαλος συνδεδεμένος με την «Εικονογραφημένην», προσεφέρθη να την αντιπροσωπεύση εν 'Αμερικη και να μεριμνήση περί ευνότερας διαδόσεως αυτής μέσθ των άπειροσληθών εκεί όμογενών. Και ή διεύθυνσις της «Εικονογραφημένης» έσκέφθη εις την άποστολήν αυτήν να προσδώση και έθνικην σημασίαν, διαθέτουσα τό ήμισυ των εισπράξεων υπέρ του Ταμείου του Στόλου. Προς τούτο έδοκεν έντολήν εις τον κ. Τόφαλον να καταθέτη τό ήμισυ των εις χείρας του εισπράξεων, εν νέον έγγραφών συνδρομητών, παρά τή 'Ελληνική προξενία επί άποδείξει και έξι όνόματος της «Εικονογραφημένης».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΦΑΛΟΣ

Παραθέτομεν ένταυθα τό κείμενον της καλλιτεχνικωτάτης έγκυκλίου — άποδείξεως με την όποιαν έφοδιάσεν ή «Εικονογραφημένη» τόν εις 'Αμερικην άπελθόντα αντιπρόσωπόν της, διά να ίδητε κατά ποιον συνδυασμόν τό Περιοδικόν και οι έγγραφησόμενοι εν 'Αμερικη συνδρομηταί θα εισφέρουν υπέρ του Στόλου τό ποσόν των 11 χιλιάδων φράγκων κατά μέσον όρον.

Αποκαλυφθήτε! Αυτό είναι τό ιερόν, τό έθνικόν μας έμβλημα, αυτός είναι ο Διεκδικητής Αιτός, τό παντοδύναμον μυθικόν πτερόν, τό όποιον εχεν ως έμβλημα ή Βυζαντινή Αυτοκρατορία διά να συμβολίξη την παντοδυναμίαν της και εις τό μέσον ή γυναικεία μορφή συμβολίξει αυτήν την Βυζαντινήν Αυτοκρατορίαν, την Μεγάλην 'Ιδέαν, την Πόλιν, την Κοσμοκρατορίαν, την Πρόδοον και τό Φως του 'Ελληνισμού, τό όποιον άφού έρότισε τόν κοσμον όλον, έβησε με τόν τελευταίον 'Ελληνα Αυτοκράτορα, τόν Μάρτυρα Κωνσταντίνον ΙΒ' τόν Δραγάσην, παρά την Πύλην του Ρομανού.

Αν είναι όνειρον ή Μεγάλη 'Ιδέα. Είναι έθνικόν μας Δεσμον! 'Αλλά τά έθνικά δίκαια δεν διεκδικούνται με λόγια. Σήμερον μόνον με την ρωσικήν ή ελληνορωσικήν τα δικαιώματά σου. Ρωσική δε δι' ήμιας τούς 'Ελληνας σου την χόσραν μας, είναι μόνον ο Στόλος μας.

Με αυτήν την ρωσική έννομήσιν οι άρχαιοί 'Ελληνες, με αυτήν την ρωσική έννομήσιν ή 'Ελληνική Αυτοκρατορία, με αυτήν την ρωσική έννομήσιν την έλευθερίαν των οί Πατέρες μας, ο Παπανικολής, ο Κανάρης, ο Βρατάσιος, ο Μισούλης, ο Τριμπαζής εις τό 21.

Με τόν Στόλον μας θα πάρουμε την Κορίνην και την Μακεδονίαν και την 'Ηπειρον. Και όταν τά πάρουμε αυτά και γίνουμε περισσότερο οι 'Εκείθεροι και προσδεύομεν οίκονομίως και ένισχύομεν και τάς ναυτικές μας δυνάμεις... τότε ο Θεός βοηθός και ή ρωσική μας αίνος.

Τό όνειρον λοιπόν κάθε 'Ελληρος γηγένου, που άραχή την Πατριδα, που την θέλει να μεγαλώση, που άραχή και ένθνημται τό ρωσικό του, τη μάνα του, τάς αδελφάς του και θέλει να ένισχύη, πρέπει να είναι ο Στόλος μας. Όταν ένισχύη ένα Κράτος όλοι είναι ένισχύει.

Αλλά δεν είναι δυνατόν να ένισχύομεν ήμεις, ενόσω ή 'Ελλάς μας είναι μια σωθική. Πρέπει να την μεγαλώσομεν. Και διά να την μεγαλώσομεν χρειάζομεθα Στόλον ισχυρόν.

Καμαρώστε τόν «Αβέρωφ», τό νέον θορηκτόν μας. Μόλις τό ήρσαν οι έρθοι μας, άμέσως ήλλαξεν συμπεριφοράν άπέναντί μας. Και έθροσθήθησαν και άγοράζουν αντιτοπικικά διά να μας τό έξουδετερώσουν και άνοιχόν θα ναυπηγήσουν μεγαλήτερον του «Αβέρωφ» σκάφος. Αν φθάνον λοιπόν ούτε τά τρία θορηκτά μας, ούτε τά 5 γερμανικά τορπιλλόβια μας, ούτε τά 8 αντιτορπιλλικά μας, ούτε ο «Αβέρωφ».

Είναι άνάγκη να ένισχύομεν τό Ταμείον του 'Εθνικού Στόλου, τό όποιον έχει άποκλειστικόν σκοπόν να ανήξη χρήματα διά να ναυπηγή πολεμικά σκάφη. Το Ταμείον του 'Εθνικού Στόλου είναι ο κομμαραξής του 'Εθνους μας. Έθνος είναι όλοι οι 'Ελληνες και άποκλειόμεν μίαν οίκογενεαν. Κάθε λοιπόν μέλος της οίκογενείας πρέπει με κάθε τρόπον να έξουκομώη την πεντάρα του διά να βύξη εις τόν κομμαραξήν.

Μια μιά δραχμή μαζεύονται τά εικοσάρια εκατομμύρια που συντεφώνήθη ο «Αβέρωφ» και μια μιά δραχμή θα μαζεύοιεν τά εκατομμύρια που θα κοστίσουν τά νέα πολεμικά σκάφη μας.

Η «Εικονογραφημένη» ότως όλοι μας, έχει και αυτή άποστροφές προς τόν τόπον. Αν νομίσει ότι ή οίκογενεία της έξεπλήρωσε και έξουλήρωε πέραν προς την Μεγάλην Πατριδα άποστροφών, ούτε νομίσει ότι έφθασε τό αίμα του Δημητρίου και του Αντωνίου Βρατασίων κατά την άνατίσιν των Ψαρών και τό μπουρλότο του Νικ. Βρατασίαν.

Η «Εικονογραφημένη» λοιπόν τώρα που έξωτερώθη δίδει τό ήμισυ των νέων εισπράξεών της, όχι των κερθών της, των εισπράξεών της, υπέρ του Στόλου, υπέρ του μεγαλείου της Πατριδος, υπέρ της Μεγάλης 'Ιδέας.

Η συνδρομή της «Εικονογραφημένης» δι' εν έτος είναι 4,50 δολάρια, ήτοι 22 φρ. Από αυτά λοιπόν τά 22 φρ. ή «Εικονογραφημένη» τά 11 δίδει εις τό Ταμείον του Στόλου. Αληθά όσοι γίνεσθε συνδρομηταί της δεν άποστροφίζετε μόνον την «Εικονογραφημένην» αλλά και τόν Στόλον. Όλοι μας λοιπόν βοηθώμεν τόν Στόλον.

Τό φαντάσθε τι είναι αυτό; «Αν χίλιοι καλοί πατριώται γίνονυν συνδρομηταί της «Εικονογραφημένης» τό Ταμείον του Στόλου θα λάβη ένδεκα χιλιάδας φράγκων. Και πάλιν οι χίλιοι αυτοί ποικίλοι 'Ελληνες που θα δώσουν αυτά τά χρήματα θα πάρουν και ένα χρόνον την «Εικονογραφημένην» και θα βλέπουν μέσα εις τά φύλλα της τι γίνεται εις την Πατριδα και τίς προσδέσει ή 'Ελλάς.

Και άκόμη τά όνόματα όλων εκείνων οι όποιοι θα βοηθήσουν τόν Στόλον και' αυτών τόν τρόπον δίδοντες τά 11 φράγκα, θα δημοσιευθώυν εις την «Εικονογραφημένην» εν ιδιαίτερη τιμητική στήλη.

Δώσατε λοιπόν εις τόν αντιπρόσωπον της «Εικονογραφημένης» κ. Δημήτριον Τόφαλον, τόν δοξασιμένον 'Ολυμπιονίκην 4,50 δολάρια και θα λάβητε παρ' αυτού άποδείξει συνδρομής δι' εν έτος εις την «Εικονογραφημένην» εκείνος δε πάλιν θα καταθέση τό ήμισυ παρά τή 'Ελληνική Προξενία και έλ' όνόματι του 'Εθνικού Στόλου της Πατριδος μας.

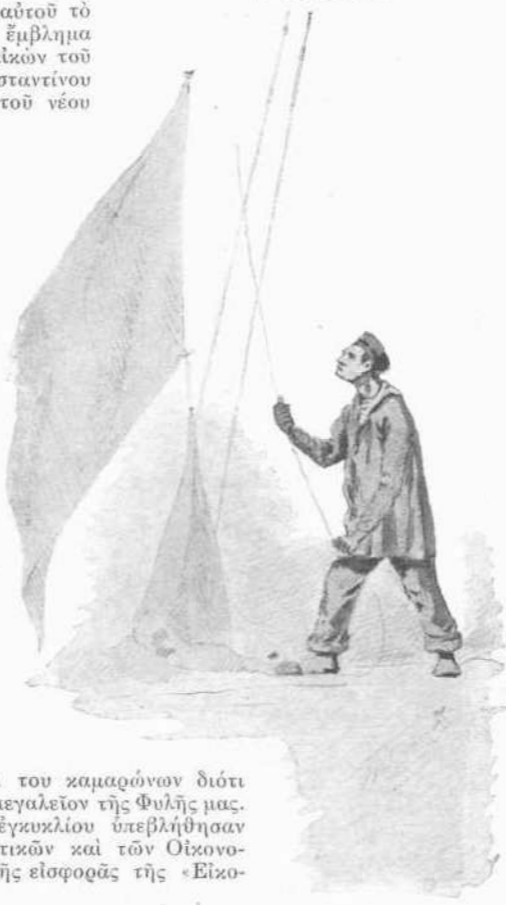
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εις τό τέλος του έντύπου αυτού τό όποιον κοσμεί τό Βυζαντινόν έμβλημα με τόν δικέφαλον άετόν, ή εικων του Μάρτυρος Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου, ή εικων του νέου θορηκτού μας «Αβέρωφ» και πολλοί άλλοι, είναι τυπομένη μια άποδείξει άναφερόουσα ότι επλήρωσε ο κατέχων τό έντυπον αυτό φρ. χρ. ένδεκα, τό ήμισυ δηλαδή της συνδρομής της «Εικονογραφημένης» εις τό ταμείον του 'Εθνικού Στόλου, συνέβαλε δ' ούτω εις την ένίσχυσιν του 'Εθνικού Στόλου της Πατριδος.

Την άποδείξει αυτήν, φέρουσαν την ύπογραφην και την σφραγίδα της Διευθύνσεως θα ύπογράφη ο άπεσταλμένος μας και ο κατά τόπους Πρόξενος της 'Ελλάδος, εις χείρας του όποιου θα κατατίθενται τά δικαιώματα του Στόλου.

Και θα είναι τό έντυπον αυτό μια τιμητική περιγραμμήν διά τόν κατέχοντα τούτο συνδρομητήν της «Εικονογραφημένης» όστις θα δύναται να τό θέση έντός πλαισίου και να τό άναρτήση εις τό κατάστημά του χαμαρόνων διότι έδωκε τόν όβολόν του διά τό μεγαλείον της Φυλής μας.

Αντίτυπα της εν λόγω έγκυκλίου υπεβλήθησαν προς τά ύπουργεία των Ναυτικών και των Οίκονομικών, ίνα λάβωσι γνώσιν της εισφοράς της «Εικονογραφημένης».

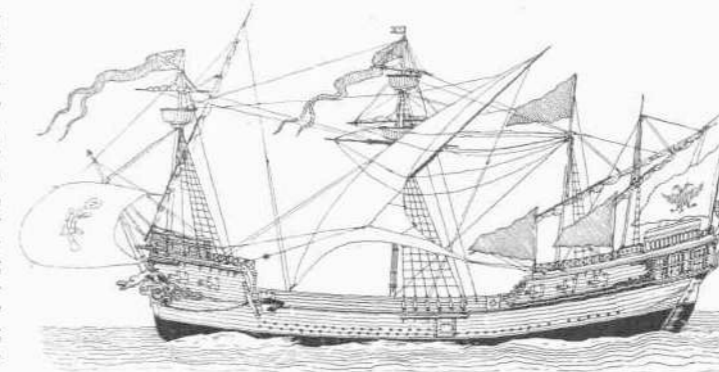
Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΑΡΒΟΥ

(ΔΙΗΓΗΜΑ: ΚΩΝΣΤ. ΡΑΘΟΥ)

ο θάνατος είναι συνεχής, οι δατάγωνοι και πολυώροφοι φάροι έσβεσμένοι και τό σκότος πυκνόν βασιλεύει καθ' όλην την έκτασιν του Αιγαίου. Οι νησιώται, σοφισμένοι εις τάς όχθρας των πόλεων, είναι βυθισμένοι εις τόν βυθον και μόνον οι βέργαι ιηγήλ' άγρυπνοί διά να δώσουν τό σημείον του κινδύνου. Αι αλώσεις και τά πασσαλοζεύγματα φράττον τά στόμα των λιμένων και επί των επάλξεων αι έννομοιαί των τηλεβολιατών κοιμώνται παρά τά μάγγαλα και τάς τοξοβελίστρας. Οδδεις πλείε έξο αυτοί οι τολημώτεροι έχουν πηξεί εις γωνίαν τινά όχθρου λιμένος. Την όραν αυτήν της σκοτίας και του τρόμου εις βυζαντινός δρόμον, όσει ψηλαφών, προσπαθεί να εύρη την εισόδον του στενού της Σάμου. Με ασπασμένα τά κατάτια, σχισμένα τά ίστια, τό σκάφος διάτρητον, σίρεται άγρονιδώς. Τό ήμισυ των στρατιωτών, τό ήμισυ των έρετών είναι νεκροί και παρά τούς έξηρηθρομένους σίφοντας του ύγρου πύρος κείνται τ' άπληθρακόμενα πτώματα όκτω σφανατόρων. Ο κελυστής, συγκεντρώσας τό ύπολειφθέν πλήρωμα κάτω εις τάς ελαφροτέρας κώπας, άγωνίζεται να έμφύσηση εις αυτό όλίγην δύναμιν και να ρυθμίση την ζωηλασίαν. Σχολά όμως παύει τά κρόταλα, διά να τρέξη, με σπόγγον ύδατος και όξους, να δροσίση τά χείλη λιποθυμούντος κωπηλάτου, διά να σύη έξω τούς ανατραπέζοντας και υπό τά σέλιμα ημιθωκούς κατακαμμένους. Η ταλαίπωρος τούσχημα έχει άποζαίει πλέον. Κωπηλατεί από ήμερών χωρίς διακοπήν κωπηλατεί από τών άκτών της Συρίας, όπου την έφευρεν ή τόλμη του νεαρού κεντάρχου Μελιγούνα. Επάνω, εις τό έπίστεγον, δύο μόνον άνδρες άπομένον δοθιοι, άτάραχοι εν μέσθ της καταστροφής, ως να μη έχουν αυτής συναίσθησιν: Ο πρωτοκάραβος Θεόφιλος επί των ούραων και, με ένα επίδεσμον περι την κεφαλήν, με άλλον περι τόν βραχιόνια, ο κένταρχος Μιχαήλ Μελιγούνας. Υπό τό άσθενές φέγγος μικρού λαμπτήρος, κωμμένον όλίγων πόδας άνω της βάσεως του πηνιούτου ίστού, έπιμένει άκόμη να σημειώνη εις τό πιττάκιον τάς εκ της παραβόλου αυτού έκδρομής έντυπώσεις. Είναι ή άναφορά του προς τόν Αυτοκράτορα. Είχεν έκλεγη ύπ' αυτού τούτου διά την κινδυνώδη ταύτην άποστολήν. Λέων ο 'Ισαυρος ήθέλησε να παρασταθή αυτοστροφώστος εις τόν άπόλιον «Αγίου Θεοδώρου του Στρατηλάτου». Αφού επεδείχθησε προσεκτικά τόν ώραϊον δρόμον, έθεσε την αυτοκατοριζήν του χείρα επί του νεαρού κεντάρχου: «Μελιγούνα, ειπε, θέλω λεπτομερείς και θετικές ειδήσεις. Να διεισδώσης διά παντός τρόπον εις τά μυστικά της παρασκευής των Άράβων. Μετά τσαρβάκιοντα ήμέρας θα σε άναμένο πάλιν έδω, επί της κρηπίδος του Βουκολέοντος». Την επαύριον «Αγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης», διαπλέον ταχώς τό στενά διεστανρωθή μετά των τελευταίων μοιρών του θεμτικού πλοίου, αι όποια άνέπλεον τόν 'Ελλησπόντον. Ο μέγας Δουρηγιάσιος των Κιθρηραϊκών, μακτεύον την άποστολήν του κεντάρχου, έροψε προς τόν Μελιγούνα τό σήμα «ο Κύριος των Δυνάμεων μετά σου» εν μέσθ των φρενητωδών έπεσημωδών των πληρωμάτων.

Προς τούτους ήλλαξαν χρώματα, κοσμήματα, σύμβολα. Υψωσαν υπερήφανον τουρβάνι επί του αφιάστου του δρόμου, περιβλήθησαν άραβικάς στολάς και πανοσπίας και υπό τά έμβλήματα των άπίστων περιτρεχάν τα παράλια της Συρίας, της Φοινίκης, της Παλαιστίνης από Λαοδικείας μέχρι Δοσκάλωνος.

Απερήφανον ήτο τό μέγεθος της παρασκευής των Άράβων. Πινναί φάλαγγες σκαφών έναιώλουν εις τούς λιμένες δρόμους, περιβλήθησαν άραβικάς στολάς και πανοσπίας και υπό τά έμβλήματα των άπίστων περιτρεχάν τα παράλια της Συρίας, της Φοινίκης, της Παλαιστίνης από Λαοδικείας μέχρι Δοσκάλωνος. Απερήφανον ήτο τό μέγεθος της παρασκευής των Άράβων. Πινναί φάλαγγες σκαφών έναιώλουν εις τούς λιμένες δρόμους, περιβλήθησαν άραβικάς στολάς και πανοσπίας και υπό τά έμβλήματα των άπίστων περιτρεχάν τα παράλια της Συρίας, της Φοινίκης, της Παλαιστίνης από Λαοδικείας μέχρι Δοσκάλωνος.

Απερήφανον ήτο τό μέγεθος της παρασκευής των Άράβων. Πινναί φάλαγγες σκαφών έναιώλουν εις τούς λιμένες δρόμους, περιβλήθησαν άραβικάς στολάς και πανοσπίας και υπό τά έμβλήματα των άπίστων περιτρεχάν τα παράλια της Συρίας, της Φοινίκης, της Παλαιστίνης από Λαοδικείας μέχρι Δοσκάλωνος.

Απερήφανον ήτο τό μέγεθος της παρασκευής των Άράβων. Πινναί φάλαγγες σκαφών έναιώλουν εις τούς λιμένες δρόμους, περιβλήθησαν άραβικάς στολάς και πανοσπίας και υπό τά έμβλήματα των άπίστων περιτρεχάν τα παράλια της Συρίας, της Φοινίκης, της Παλαιστίνης από Λαοδικείας μέχρι Δοσκάλωνος. Απερήφανον ήτο τό μέγεθος της παρασκευής των Άράβων. Πινναί φάλαγγες σκαφών έναιώλουν εις τούς λιμένες δρόμους, περιβλήθησαν άραβικάς στολάς και πανοσπίας και υπό τά έμβλήματα των άπίστων περιτρεχάν τα παράλια της Συρίας, της Φοινίκης, της Παλαιστίνης από Λαοδικείας μέχρι Δοσκάλωνος.

Η ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ: ΕΠΙ ΓΑΛ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

(1807-1814)

[Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος]

Εν τῷ μέσῳ τοιαύτων στενοχωριῶν, αἱ καλλιτέρας δυνάμεις στρέφονται ἐναντίον των. Ἡ ἀνεπαρόχθτος ἀθωότης τῆς καρδίας μένει λεία εἰς χιλίας ποικίλας μολόνσεις. Τὸ πνεῦμα καταγοητεύεται ἀπὸ ἀπατηλὰς ἡδονῶν, αἰτνες κατ' ὀλίγον γίνονται οἱ ὄργανοι τῆς θελήσεως. Αἱ ἰδιοτροπία τῆς φαντασίας κατέχουν τὴν θέσιν τοῦ λογικοῦ καὶ τέλος ἡ νόσος τῆς ψυχῆς ἐκδηλοῦται ἐπὶ χιλίας διαφορῶν καὶ ἀντιθέτους μορφάς.

Τινὰ ἐξ αὐτῶν, ἐνίοτε ἐγειρόμενα ἐπὶ τῶν συνεχῶν προσβολῶν τῆς ἀνατροπῆς τῆς ζωῆς, ἐποχοροῦνται νὰ καταρτίωσι ἐπὶ τὴν στέγην τῆς Σοφίας καὶ τῆς Γαλήνης. Ἐπιθυμοῦσι τότε ἐκείνην τὴν ἀνατροπὴν, ἣτις παράγει καρποὺς ἐπὶ ζωῆς καὶ ἣτις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνταχθίσταται ποτέ. Κλαίονσι τὰ

ἀπολεσθέντα ἔτη, τὴν ἀπολεσθεῖσαν μάθησίν τε καὶ νοουθεσίαν, τὰ καλὰ παραδείγματα καὶ τὰς τέρενας τῆς πατρικῆς οὐσίας, αἴτνες εἶναι αἱ καταλλήλοτα διὰ νὰ πλάσσωσιν εἰς τὸ παιδίον γενναῖα αἰσθήματα.

Τὰ ἄλλα χωρὶς κἄν νὰ οὐρανοῦ τὸ βλέμμα ἢ τὴν σκέψιν ἐπὶ οἰανδήποτε συμβολῆν, χωρὶς ποτε νὰ μεταπειθῶνται διὰ τὴν νομισμένην ἐπεροχὴν, εἶναι μόνον προσκλινεῖς εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ εἰς τὰς ὁρέξεις καὶ φέρονσι τὴν παιδικὴν ἀθωότητα μέχρι τοῦ ἑσχάτου γήρατος καὶ γίνονται ὄργανα μοιραῖα τῆς καταστροφῆς τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας καὶ τῶν χρόνων, εἰς οὓς ἀνήκουν.

Τοιαῦτα ὄντα, ὅμως, ὧν ἡ δυναστεία δὲν δύναται τόσον ἐλαφρὰ εἰς ἄλλους νὰ παρασταθῇ διὰ νὰ θεθοῦν εἰς τὴν εὐθεσίαν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας, πρέπει νὰ ὀδηγηθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀποτελεσματικὴν γλῶσσαν τῶν σαγηνευμάτων καὶ τῶν ἀπαλῶν — ἣτις, διὰ νὰ ὀμυλῶσιν ἀλλήλους, περὶ ζητήματος τόσο σπονδαίου — οὐδὲν ἄλλο εἶναι παρὰ ἡ ἴδια γλῶσσα τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ φόβου, ὅστις, κατὰ τὸ λέγειν τῶν μελετησάντων τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐκρῆθη ὡς τὸ μᾶλλον ἐπέροχον κίνητρον τῆς τε θελήσεως καὶ διαθέσεως.»

Συγχρόνως ὁ Θεοτόκης προτείνει ὅπως ἡ Γερουσία μελετήσῃ διὰ νὰ εὔρη τὰς δαπάνας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Αὐτὸς δὲ ἐπρότεινε ὅπως δημευθοῦν αἱ περιουσίαι ἐκείνων, αἴτνες παρὰ τῶν προηγουμένων κυβερνήσεων παρεχομένης εἰς τὰς ἐκκλησίας, νὰ παύσων τὰ ἐπιδόματα εἰς τὰς οἰκογενείας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐλάμβανον δι' ἀνυπόκτους εὐεργεσίας καὶ διὰ ἀσφοδίας, αἴτνες οὐδέποτε ἐξετελέσθησαν. Προσέει νὰ ἐνηφιέτο μικρὸν φόρον, εἰλόγον, νὰ πληρώσων οἱ οἰκογενεαρχοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπωφελοῦντο διὰ τὴν εἰς τὸ Δύκειον μόρφωσιν τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ ἦσαν εὐποροί. Τὰ χρήματα ταῦτα, ἐνόμιζεν ὁ κερκυραῖος εὐπατριδῆς, θὰ ἔδωον εἰσόδημα ἐπαρκές πρὸς συντήρησιν τῶν ἐξ καθηγητῶν διὰ τὸ ἐν Κερκύρᾳ αὐτοκρατορικῶν Δύκειον καὶ διὰ τὰ πρότυπα σχολεῖα τῶν λοιπῶν Νήσων. Αὐτὰ αἱ προτάσεις ὅμως τοῦ Θεοτόκη ἀπερρίφθησαν δυστυχῶς. Δὲν ἀπεθεορῶνθη. Ἀλλά, πάντοτε ἐξηκολούθει τὴν τροπὴν ἡδύνατο νὰ εἶναι ὠφέλιμος πρὸς διάδοσιν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, πρὸς μόρφωσιν τῆς νεολαίας, πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐπτανησιακοῦ γοήτρου καὶ πρὸς εὐημερίαν τῶν Νήσων.

Διὰ τοῦτο αὐτός, ὁ Θεοτόκης, περὶ τὰ τέλη τοῦ 1808 ἔτους, ἐδημοσίευσεν καὶ εἰς εὐρωπαϊκὰς τινὰς ἐφημερίδας δήλωσεν ὅτι προτείνει βραβεῖον ἐξαγοσίων φράγγων δι' ἐκείνους, ὅστις θὰ παρῆεν τὴν καλλιτέραν λύσιν τοῦ ἐξῆς προβλήματος: «Αἰαὶ οἱ κάτοικοι τῶν Ἰονίων Νήσων, ἂν καὶ πεποικισμένοι μὲ προσηρήματα καὶ μὲ δόγματα πνεύματος, ἀσχολοῦνται εἰς ζητήματα μάταια καὶ μηδαμνὰ καὶ παραμελοῦσι τὰ πράγματα, τὰ περισσότερο σημαντικὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τὴν εὐημερίαν των; Ποῖα εἶναι τὰ μέσα νὰ μεταστραφῇ τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν σκοπὸν, ὁ ὁποῖος εἰς αὐτοὺς περισσότερο ἐνδιαφέρει;»

Δὲν εἶχεν ἄδικον ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπτανησιακῆς Γερουσίας βαρόνος Ἐμ. Θεοτόκης νὰ κηρύξῃ τοιοῦτον διαγώνισμα, διότι, ἐν πείρᾳ εἰςερευρῆς, οὐκ ἦσαν πρακτικώτεροι οἱ πολι-

ΣΕΝΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΥΙΟΥ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

τενταί, οἱ διευθύνοντες τὰ κοινὰ καὶ οἱ λόγιοι ἡμῶν, ἢ Ἐπιάνησος θὰ ἦτο εὐνχεστέρα. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἀπύρησαν πολλοὶ εἰς τὸ ἀθλοθέτημα τοῦτο. Εἰς γυνῶν ἡμῶν εἶναι οὗτοι ὁ Κεφαλλῆν ἱατροφιλόσοφος Νικόλαος Δελλαπόρτας συνηγωνίσθη καὶ ἔγραψε τὴν μελέτην μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: *Discorso al problema proposto dall'illustre accademico E. Teotochi. «Si cercadi conoscere la causa principale, per cui gli abitanti delle isole jonie, benchè forniti di talento e di forza d'ingegno, pur non ostante si occupano facilmente sopra oggetti frivoli e vani trascurandone i più importanti ed i più utili al loro ben essere»*. Κατὰ τὸν φίλον κ. Η. Τοπσίλιν, τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ συμπολίτου του¹ εἶνε ἀνεκδοτὸν. Φαίνεται οὖν δὲν ἐβραβεύθη. Ὁ Θεοτόκης νέον ἀθλοθέτημα ἐκήρυξε τὸ 1810 διὰ προγράμματος ἐπίσης τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας. Προτείνει νέον βραβεῖον ἐξαγοσίων φράγγων εἰς τὸν δυνάμενον καλλιτέρον νὰ ἀποδείξῃ: «Ποῖα τὰ εἰς χρῆσιν ἐνκολλώτερα μέσα ταχύτερον καταστήσῃ τις ἀφθονώτερα τὰ προϊόντα τοῦ οἴτου καὶ τῶν γεωμύλων;»²

Ὁ Θεοτόκης παρεκάλεσε τὴν αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν ὅπως φρονίσῃ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς Παρισίους καὶ εἰσαχθῶσιν ὡς ἐπότροφοι ἐν τῇ σχολῇ τῶν Μηχανικῶν Τεχνῶν ἐπτανήσια παιδία, διὰ νὰ διδαχθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ παραδιδόμενα μαθήματα καὶ μεταδώσωσιν αὐτὰ εἰς τὴν Ἐπιάνησον ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς Νήσους. Ἡ δικαία παρακλήσις τοῦ εὐπατριδοῦ Κερκυραίου, εἰσηκούσθη ἀπὸ τὸν μέγαν Αὐτοκράτορα, ὡς μαρτυρεῖ ἡ τελευταία αὐτῆ διακοίνωσις τοῦ ἑπονοργῶν τῶν στρατιωτικῶν Clarke, δυνκὸς *de Feltre*, σταλῆσα πρὸς τὸν στρατηγὸν Donzelot, διοικητὴν τῶν Νήσων μας.

¹ Ἐν Παρισίους, 25 Αὐγούστου 1813.

Στρατηγέ, ἐξουσιοδοτήσας ἑμὰς νὰ κέρψω καὶ νὰ μοι ἀποστείλῃτε κατάλογον ἀπὸ τριᾶκοντα νέων Ἰονίων, ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τὰς σχολὰς τῶν μηχανικῶν τεχνῶν, ὡς ἔγραψον νὰ εἶναι ἡλικίας ἀπὸ ἑντρία ἕως δώδεκα ἐτῶν. Ἡ Α. Ε. ὁ ὑπονότος τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον διεκοίνωσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην, μὲ ἐπισηροφόρησεν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ δώδεκα ἕως δεκατριῶν ἐτῶν. Λοιπὸν, νὰ καταρτίωσιν νέους τοιαύτης ἡλικίας. Ἄν, κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν λάβητε τὴν παροῦσαν, δὲν ἐκασταγίσατε τὸν κατάλογόν σας καὶ οἱ νέοι εἶναι ἔτοιμοι διὰ ἀναχώρησιν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μὴ ἀλλάξῃτε τίποτε ἀπὸ οὗ, τι ἐκάματε. Δέχθητε Στρατηγέ κλ. Ὁ ὑπονότος τῶν στρατιωτικῶν ΔΟΥΣ DE FELTRE

Ὁ Donzelot εἶχεν ἀορίσει τὸν καταλογὸν τοῦ καταλόγου, ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἐπελθόντα γεγονότα τῆς μεταλλαγῆς τῆς τύχης τοῦ Μεγάλου Ναπολεόντος, ἀνέστειλαν τὴν ἀναχώρησιν τῶν νέων τούτων.³ Ἐπὶ Ἐπτανήσου Πολιτείας εἶχεν ἰδρυθῆ ἐν Κερκύρᾳ, τῷ 1805, ἡ Δημοσία Σχολή. Αὕτη ἡ σχολὴ προσέδεδεν ἐπὶ τὴν ἐφορείαν τοῦ Ἰωάννου Καποδιστριαίου. Τὴν αὐτὴν μέριμναν ἐπέχε τῆς δημοσίας ταύτης σχολῆς ἠκολούθησεν ἐπιδαφιλῆνοσα καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις ἐπὶ τὴν ἐφορείαν τοῦ Θεοτόκη, τοῦ καὶ προέδρου τῆς Γερουσίας, ὅστις ἀπύρηνεν τῷ 1808

¹ Κεφαλληνιακά Σύμμικτα Α' σελ. 90.

² Σημειώσεται ὅτι τὰ γράμματα ἐπυροφύθησιν τὸ πρῶτον παρ' ἡμῶν ἐν τῷ χωρῷ Χοροεπισκόπου Κερκυραίου ἐπὶ τοῦ Νικολάου Ἀρλιώτου ὄνα: «Περὶ Νικολάου Ἀρλιώτου καὶ τῶν χειρογράφων χρονίων αὐτοῦ». Κερκύρα 1873 σελ. 82. Τὰ ἐπυροφύθησιν εἰς τὸ ἀγοραεῖον τῶν 28 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1880, ἀπὸ τὰ «γεωμῆλα», τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει ἐκ Τεργεστής. Ἐπειδὴ ἦσαν παρ' ἡμῶν ἀγνωστα, διὰ τοῦτο ὁ Ἀρλιώτης προσέδεδεν εἰς τὰς πολιτικὰς σημειώσεις του ὁδηγίαν περὶ τῆς καλλιγραφίας, διατηρήσεως καὶ χρήσεως τοῦ προϊόντος τούτου. Μετὰ ἕνα περὶ-που μῆνα ἐπυροφύθησιν καὶ ἄλλα γράμματα, τὰ ὁποῖα εἶχον φλοδορήσει εἰς συγγενή του οἱ ἐν Κερκύρᾳ τότε διαμένοντες δύο ἀγγλοὶ ὀνομαστικοί.

³ Παρὰ. Ἰ. Ρίζου Νεοφύλου: Cours de litterature moderne Genève 1822. G. Pauthier: Les îles Joniennes pendant l'occupation française et le protectorat Anglais. Paris 1863 σελ. 31-32. Τ. Ε. Μαυρογιάννη. Ἐνθ. Ἄνωτ. Β' σελ. 284.

ΣΕΝΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΠΑΠΟΥ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

Φεβρουαρίου 10, τὸ ἐπόμενον ἔγγραφον πρὸς τὸν ἱερέα Ἀνδρέαν Ἰδρωμένον διδάσκοντα τὰ ἑλληνικά:

ΓΑΛΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
Κυβερνεῖον τῆς Κερκύρας καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ὡς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
καὶ Ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν

Τῷ ἐν Κερκύρᾳ καθηγητῇ τῆς ἑλλην. γλώσσης Αἰδ. Ἀνδ. Ἰδρωμένω.
Ὁ ἐποσημειούμενος ἀσμένως ἐπιονάπτει ἡμῶν τὸν κατάλογον τῶν μαθητῶν τῶν εἰς τὸν ἱερόν Κλήρον προσοριμένων, ὅπως ἐπιμελήθητε νὰ διαγνώσῃτε τοὺς διατεθειμένους νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς δημοσίας διδασκαλίας καὶ μοι διαβιβάσῃτε ἐβδομαδιαίως ἔγγραφον ἐκθεσῶν περὶ ἐκάστου αὐτῶν, ὅπως ἡ κυβερνήσις, ἢ περὶ πολλῶν ποιουμένη τὴν ἐκπαιδεύσιν αὐτῶν, βραβεύσῃ ἕκαστον κατ' ἀξίαν. Ἐκφράζων πρὸς ἡμᾶς τὴν δημοσίαν εὐαρέσκειαν διατελεῶ
Ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἔχει τὴν ἀξίαν του διότι μαρτυρεῖ τὸν ζῆλον τῆς κυβερνήσεως πρὸς μόρφωσιν καὶ τοῦ Κλήρου. Σημειώσεται ὅτι τότε τὰ ἔγγραφα δὲν παρεβλέποντο ἐξετελεῶντο αἱ διαταγαὶ ἀσθηρότατα.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΕΡΡΙΚΥ Α. ΛΑΒΝΤΑΝ

Ο ΑΓΡΥΠΝΟΣ ΥΙΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ ΓΕΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Η ΚΑ CHALLUX — τριανταοκτώ έτων.

ΠΕΤΡΟΣ CHALLUX — νιός της 22 έτων.

Όμο δεκάτη έκδοσή. Η ΚΑ Challux με τονάλλιαν θέατρον διορθώνει έμπρός εις τόν καθοριστή τή μιλλά της.

ΠΕΤΡΟΣ (πεινών τήν έφημερίδα που διάβαζε, και βλέπων τήν μητέρα του). Είσαι πολύ όμορφη. Πού θά πές να δείξεις αυτή τήν τουαλέττα;
ΚΑ — Στο θέατρον.
ΠΕΤΡΟΣ — Με ποιόν;
ΚΑ — Με τόν κ. Ντέ Νιβ.

ΚΑ — Από τήν ζωή σου.
Π. — Ακριβώς. 'Αλλ' αυτήν και ένας όποιοςδήποτε άλλος μπορούσε να μου τήν χαρίση. Ένω για πάντα το πράγμα αφάερε. Έσύ με μεγάλωσε, με σηκώσε στην άγκαλιά σου, με χάιδρες, μούδωσε κάτι από το πνεύμα σου, κάτι από τήν όμορφιά σου...
ΚΑ — Και από τήν καρδιά μου.
Π. — Ναί! Και γι' αυτό τώρα που είσαι μοναχή στον κόσμο και που έγω έμεγαλώσα δεν θά σ' αφήσω να χαθής.

Η ΓΥΝΗ ΕΝ ΤΩ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΘΕΑΤΡΩ

(Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος)

Η θηλοποιί εν γενεί άμοφότερον τών φύλων ήσαν και νόμοι άτιμοι και κοινωνικός τοιοτοί. Η άσθηρά αυτή κρισίς του νόμου και της κοινωνίας θά φανή ίσοι άδικος, πρό πάντων εις τούς φρονηόντας ότι οι Ρωμαίοι δεν έκατέθησαν ποσός κατ' άρχήν να ψέξωσι τās θεατρικός παραστάσεις. Ο νόμος εν τοιούτοις, πλήττον δι' άτιμίας τούς θηλοποιούς δεν έσκόπει να προσβάλη ούτε τήν δραματικήν τέχνην, ούτε τούς έφημερίδας αυτής, άλλα κατεδίδαζε δι' άτιμίας τήν τάξιν των θηλοποιών (πάντων άνεξαιρέτως στρατολογουμένων εκ της τελευταίας ύποστάθμης τών πολιτών και κυρίως εκ της τάξεως τών δούλων και τών ξένων), οτινες ως εκ της διαγογής των, και άν δεν άνηρχον τήν σπηνην άλλιν δέθεσθον άντιμου, καθόσον εκ τών ηθοποιών, οι μόν άνδρες, μηδ' αυτών τών επί σπηνης διατεθειμένων εξαγορευμένων, ήσαν ως επί το πλείον εκ τών «ήταιρικών» τοιούτων εκ τών «υπομεινάντων εν τω οικείω σώματι τά των γυναικών», αι δε γυναίκες προήρχοντο πάσαι εκ τών πορνείων. Τούτου έννεκα μιμάς — ως έκαλείτο η θηλοποιί — και έταίρα έσήμαινε το άνω πράγμα. Αμφότεροι αι τάξεις αυται διεκρίνοντο τών άλλων γυναικών εκ του ένδύματος, καθόσον αι μιν μιμάδες και έταίρας έφερον ζωηρών χρομάτων η και εκ διαφανούς ύφασματος έσθητης, αι δε materfamilias κατά γενικόν κανόνα διεκρίνοντο εκ της απλότητος της περιβολής των.

πλέον ν' άποσυνθί τής σπηνης, άλλα και άν άλλος τις τήν άπέσυνεν εξ αυτής υπέκυτο εις πρόστιμον πέντε λιρών.
Όποσδήποτε το 371 οι χριστιανοί αυτοκράτορες εισήγαγον εξαίρέσεις τινάς υπέρ των χριστιανών θηλοποιών άμοφότερον τών φύλων, επιτρέψαντες αυτοίς να εργαταλείωσι το θέατρον, εις περίπτωσιν καθ' ήν κινδυνεύσαντες ν' άποθάνωσι και μεταλάβωσι τών άρχόντων μιστηρίων διεφευγον κατόπιν τών θάνατων. Ειδωότερον όμως έφρόντισαν διά τās άσφαζόμενας τόν χριστιανισμόν μιμάδας, εις άς επέτρεψαν να εργαταλείωσι το άτιμωτικόν επάγγελμά των, εκτός εάν περιέπιπτον εις αίσχροος έρωτας και προσέιδον τήν θρησκείαν ήν ήπάσθησαν, ότε τās υπεχρώον να επανέλθωσι και μείνωσι εν τή σπηνη μέχρις εξαγογής γήρατος. Έπίσης αι θυγατέρες τών θηλοποιών, άτινες διήγον έντιμον βίον απηλλάγησαν της ύποχρεώσεως ν' άνερχονται τήν σπηνην. Αν όμως έβραβειοτό το έναντιον ή εξαίρεσις αυτή έπαυε. Αλλ' ή τοιαύτη προστασία τών δυστυχών αυτών πλοσμάτων πολύ όλίγον διήρκεσε καθόσον το 414 ο Όνοόριος τάδε έγραψεν εκ Ραβέννης προς τόν Tribunus volupratium: «Απεφασίσασμεν ν' ανακαλέσωμεν κατεπειπόντες εις το παλαιόν αυτών επάγγελμα τās δυνάμει διαφορών αυτοκρατορικών διαταγών άπελευθερωθείσας μιμάδας, όπως αι άπολαύσων τού λαού και αι εορτάσμοι ήμερα προσλάβωσι τήν συνήθη λάμπην των».
Πεντηκοντα περίπου έτη ύστερον, ο αυτοκράτορ Λέων συνάταξε «τοίς κατά τόπον άρχουσιν η τοίς θεωρηλεκτάτοις επισκόποις... μη άκουσαν γυναικα δούλην ή έλευθεράν σνείνει συγχωρεση μίμοις ή χοροίς ή άλλην θεαν εν τοίς θεατροίς εκτελεει αναγκάσεισαι».
Αλλά και ο Ιουστινιανός οίκ όλίγον επροστάτευσε τās γυναικας του θεατρον, καθόσον δις κατεχώρισεν εν τω Κώδικι αυτου διατάξιν, δι' ης άπηγόρευσε να εξαγκάζωνται αι μιμάδες, ειτε έλευθεραι ή δούλαι, να παρμεινωσι εν τή σπηνη ή να κωλύωνται ν' άποσυνθωσι αυτης. Διά της πρώτης τών διατάξεων τούτων, όχι μόνον άπηγόρευσε τήν διά της βίβης παραμονήν τών μιμάδων εν τή σπηνη, άλλα και τούς έργητάς αυτών από της καταβολής της έργησιως απηλλάξε. Διά της δευτέρας διατάξεως επαναλαμβάνων τα αυτά ο Ιουστινιανός προσέθετε και ταυτα: Έάν τις τών έργητών ή αυτη ή μιμάς εξαγκάσεισθαι να καταβάλωσι τι, διπλούν ν' αναλαμβάνωσι τοίτο. Αλλ' επειδι οι του θεατρον εργολάβοι δεν ήδύναντο πλέον να ζητήων έργητάς παρά τών μιμάδων, εξέφυρον δε έτερον μέσον εξαγκάζοντες αυτάς να δοκίμωσι ότι ουδέποτε ήθελον εργαταλείωσι τή τέχνην αυτών, ο Ιουστινιανός διά της 51 Νεαράς επέτρεψε εις αυτάς να παραβάλωσι τών δοκων αυτών καθόσον «αι τοιαύται παραβάσεις μάλλον άρέσκονται τω Θεω παρά τās τών δοκων τηρήσεις». Είς τόν τοιοτόν όρκον αιτήσαντο ο Ιουστινιανός επέβαλε ποιήην δεκα λιρών χρυσών, το δε ποσόν τοίτο διατάζε να δίδεται εις τήν δυστυχην.
Εκτός τών διατάξεων τούτων, άρχικώς ο νόμος άπηγόρευσε τών γάμων μεταξύ συγκλητικου και τών εξ άρρενογονίας κατόπιν αυτου μέχρι τρίτου βαθμού «με άπελευθεράν η τοιαύτην, ήτις ή ιδία ή ο πατήρ ή η μητήρ αυτης μετέχεται η μετλήθε τήν σκηνην τέχνην μηδε συγκλητικου θυγατήρ η εγγονήν εξ υιου ή διασηρήν εξ εγγονου γεννηθείσα μετ' άπελευθερόν η τινος, όστις ο ίδιος η οτινος ο πατήρ ή η μητήρ μετέχεται η μετλήθε τοιαύτην τέχνην». Εν τοιούτοις, εάν η κόρη συγκλητικου τινος εγένετο θηλοποιός, ήδύνατο να υπαυδουθή η θηλοποιί. Εάν ο σύζυγος ήτο συγκλητικός και η σύζυγος τών θηλοποιών ή τελευταία έθεωρείτο παλλακή. Πλην ο προαναφερθείς νόμος δεν άφείρα μόνον τās οικογενείας τών συγκλητικών, άλλα και τās τών έλευθερών πολιτών, οτινες δεν ήδύναντο να νυμφευθώσι ηθλοποιόν.

1 - Καί οι μιν νόμοι οι παρά τών Έλλάδι γοαφέντες άτιμους αυτους βουλον ται είναι: Ίσων, Χρυσόστ. τ. VII, σελ. 421. — Infames, quos lex poenit qui infamia poenitent. — Άτιμοις και οι δια παντιμην τέχνην ποσειθόν της σπηνης. (Πανδ. § 2. 49 § 4. — Βασιλκ. XXI, tit. II. — Cod. 2. 12).
2 - Υφίσταον δηλονότι έτος της νομικής άτιμίας (infamia facti) και τήν πραγματικήν τοιαύτην (infamia facti) ήτις απάγει «εκ της άοιστου κωσισης του κόσμου περι της τιμής του κατ' ιδίαν άνθρώπου». (Παπαρηγη. Γενικ. Άρχαι, Βιβλ. Β Κεφ. Α' γενν. προσώπων).
3 Martial, XIV, 215 — Juvenal, Satir, VI, 73, 77.
4 Το ένεντιμον ήδύνατο τις να συμπεράνη εκ του έβης άποσπάματος του Κικέρωνος: «Οι Ρωμαίοι τώσον περιεφρόνον τήν δραματικήν τέχνην και πόν τόν προς τή σπηνη ορετιζόμενον, ώστε όχι μόνον έστέρησαν τούς μετεροχόμενους το επάγγελμα του θηλοποιου πασών τών τιμών, άν άπελαβωναν οι λοιποι πολιται, άλλα και τούς άκατεργων της φυλής διά της ποτα του τιμητού». (Cicero, de Republ., IV 10).
5 Τούτωντων συνέβαινον εν Έλλάδι. Είς τούς χορούς τών τραγηδών μόνον παλαιά έντιμοι έλάμβανον μέρος, άποσπείωντων διά νόμον τών ξένων, (Δημοσθ. κατά Μειδ. και κατά Λεττιν. 572) τών άτιμων ή δυσσημομένων, (Δημοσθ. κατά Μειδ. 612) και τών δούλων. (Ξενοφ. Άθηναίων Πολιτεία I § 13).
6 Ο περιφρομος ήθος. Πάσις υπήρξεν έσομένος του Νέφωτος, ο δε Βαδύλος δι' ον τρώπον υπεκα... εκι σπηνην τήν Αθήναι, οδύμας άφινεν άμφιβολίαν περι της διαγογής των. (Juvenal, VI, 83). — Καί επειδι ο λόγος περι Αθήνας, συμπαύων εν εις τοιοτόν βεβαιον άρεσάτηνος ελεφ φράσαι το άποσπείον εκι Αθηνότου, ώστε παρυσταον εκι σπηνης τήν Αθήναι παραδιδουμένην εις τās θιαστικα του κωκων και τήν Παυσίαν ένδιδουσαν εις τās έρωτικας περιπέτειες του κρητισου Τάουου.
7 Εκ Θεοδοσιου του Β' η μιμάς έλέγετο και μαινας και θερηστίς. — Ο Άουστινός έφημεριων τόν Η' κανόνα τών Άποστόλων καθ' έν ο λαβόν σύζυγον έταίραν ή τόν εκι σπηνης, οδ δύνανται είναι έπισκοπος ή πρεσβύτερος ή όλοι του καταλόγου τών Ιερατικών τήν φράσιν: «έταίραν ή τόν εκι σπηνης» άντικαθιστόν διά της λέξεως: μαινας.
8 Proximo confinio quippe cohaerent Scenica et Meretricis.
9 Codex Justin. 15 7. 11.
10 Codex Justin. 1. 4. 2.
11 Νεαρά PKI, κεφ. XLIV. — Πάσις δε καθάπαξ τοίς εν κοσμικω άναστρεφόμενοις και μάλιστα τοίς τās σπηνην μετεροχόμενοις άνδράσι τε και γυναικίσι, αι μιν τας προσημαμένας απαγορευόμενες μετρήσαι σχήματι μοναχου ή μοναστριας ή άσπητης ή οριθότατο τρώπον τοίτο μιμεισθαι.

ΜΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

γρίου αυτού ενώπιον του αγνώστου δι' αυτόν θεού, εις τόν οποίον αρχίζει τώρα να πιστεύη. Ο αιδ. κ. Ερμογένης είχε την αὐταπάρνησιν τὴν ὅλως χριστιανικὴν νὰ διατρέξῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον χωριουδάκι ὅπου εὐρίσκεται καὶ εἰς Ἑλλήν μόνον, ὑποβληθεὶς εἰς μυρίας ταλαιπωρίας καὶ φερόμενος τὸ πλείστον τῆς κοπιώδους πορείας του ἐπὶ τῶν χειρῶν ἡμιαγρίων ἰθαγενῶν καὶ καλύπτων ἐξ ἰδίων του τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπὲρ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος ἀγώνος του, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς οὐδὲ λεπτὸν διδοί διὰ τὰ τοιαῦτα.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ζήλου τοῦ ἀρχιεραδότη Δ. Ερμογένους εἶναι ὅτι προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς γνωστῆς νόσου τῶν πυρετῶν Μαλάρια ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐν Cape Town θέσιν του καὶ εὐρίσκεται ἤδη ἐνταῦθα νοσηλευόμενος.

Εὐτυχῶς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζουσα τὰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας τοῦ ἀρχιεραδότη κ. Δαμιανοῦ Ερμογένους καὶ ἀμείβουσα αὐτὸν τὸν προήγαγεν εἰς ἀρχιεραδότη τῆς ἐν Βουένος Ἀῦρες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΕΜ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ στρατάρχης Ἐτέμ ὁ ὀδηγῆσας κατὰ τὸ 97 τοῦς Ἑλλήνας μέχρι Δομοκοῦ.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν τῆς κηδείας του γενομένη ἐν Καίρῳ δεικνύει καταφανῶς τὴν μεγάλην ἐκτίμησιν, ἧς ἀπέλαυσεν ὁ στρατηγὸς παρὰ τῷ Ὀθωμανικῷ στοιχείῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν θλίψιν ἣν ὁ θάνατός του προεξένησεν εἰς αὐτό. Ἄραγε τὸ αὐτὸ αὐθόρμητον πένθος θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐπιδείξουν οἱ Ἑλληνες δι' ἓνα ἰδικόν των Ἐτέμ;

ΤΑ ΞΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

Τώρα ποῦ ἡ νέα μόδα τοῦ κτενίσματος τῶν κυριῶν καθιέρωσε σχεδὸν τὰ ψεύτικα μαλλιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον κατασκευάζεται ἡ μαύρη ἢ ξανθὴ ἢ ἡ καστανὴ κοτσίδα, ποῦ μὲ τὴν χάριν ἀγκαλιάζει γύρω γύρω τὰ κεφάλια τῶν ἀθίδων μας, δὲν θεωροῦμεν ἀσκοπον νὰ μεταφέρωμεν ἐδῶ τὴν γνώμην τοῦ ἱατροῦ Λινδεμάν περὶ τῶν ξένων τριχῶν καὶ περὶ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον ἐξ αὐτῶν διατρέχουν αἱ φυσικαὶ τρίχες τῆς κεφαλῆς. Αἱ ξένα τρίχες κατὰ τὸν ρηθέντα ἱατρὸν εἶναι μολυσμένα κατὰ 60% ὑπὸ παρασίτου τινὸς ὀνομαζομένου «γρηγορίνη».

Αἱ γρηγορίναι τρίχες ὁμοιάζουν καθ' ὅλα πρὸς τὰς λοιπὰς τρίχας ἀλλὰ μὲ τὸ μικροσκοπίον ἡ ἐνίοτε καὶ μὲ γυμνὸν ἀκόμη ὀφθαλμὸν, ἂν παρατηρήσῃ τις προσεκτικὰ ἡμπορεῖ νὰ διακρίνῃ εἰς τὸ ἄκρον τῶν ἓνα κόμβον ἢ ἓνα μελανὸν κύκλον. Αὐταὶ εἶναι αἱ παράσιτοι τρίχες ἢ γρηγορίναι. Αὐταὶ συνήθως εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ pediculus capitis καὶ δυσκόλως καταστρέφονται καθ' ὅτι ἀνθίστανται καὶ εἰς τὴν ἀποξήρανσιν καὶ εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ.

Ἐναντίον αὐτῶν ἰσχύουν ἴσως μόνον τὰ ὄξια, αἱ ἀλκαλικαὶ οὐσίαι καὶ ὁ αἰθέρ, ἀλλὰ ἡ χρῆσις

1. Ἐνας μεθυσμένος ἔλασε τὴν λόρτα τοῦ σπητιοῦ του καὶ ἐμβήκε εἰς τὸ πλυσταρεῖο, ὅπου μία κλώσσα ἐπάνω σὲ μὴ κάσσα μὲ ἀχυρὰ ἐξέστανε τὰ αἰγὰ τῆς.

3. Μὲ τὰ γάλια ποῦ εἶχε ἔλασε ἐπάνω εἰς τὴν κάσσα τῆς κλώσας, ἡ ὁποία ἐτάραξε εἰς φυγὴν . . .

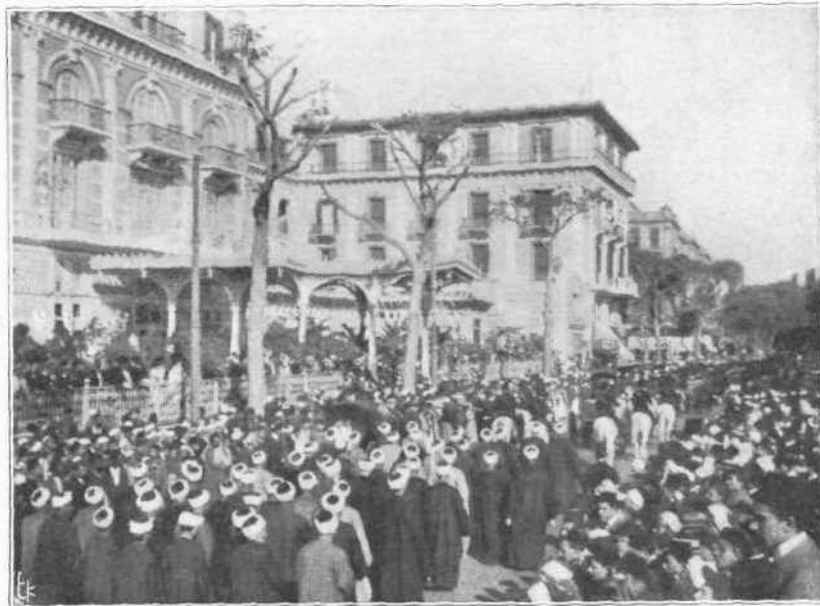
τῶν φαρμάκων αὐτῶν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰς φυσικὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς.

Αἱ κοσμικαὶ συναθροίσεις εἰς διαφόρους αἰθούσας συντελοῦν λόγῳ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γρηγορίνων τριχῶν καὶ ἀξάνουσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Λινδεμάν καλούμενα σφαιροειδῆ σπέρματα, ἅτινα ὀλεθρῶς ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς γυναικείας κόμης.

ΑΝΤΙΣΗΨΙΑ ΤΟΥ ΙΙ

Μολοντοὶ ἐπ' ἐσχάτων ἡ θεωρία τῶν μικροβίων καὶ τῆς σήψως ἐκυριάρχησεν, ὑπῆρχον ὁμοίως πρὸ πολλοῦ ἀντισηψικά, ὃν ἦσαν γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα, καίτοι δὲν ἐγνώριζον ποῦ ἐφείλονται ταῦτα. Θύτω εἰς κάποιον παλαιὸν βιβλίον εὐρίσκομεν τὴν ἐξῆς ὀδηγίαν πρὸς καταρτισμὸν συσκευῆς ἀντισηψικῆς τοῦ ὕδατος, ἣν μεταφέρομεν ἐπὶ λέξει: «Ἄρκει, κατὰ κοινότητα τοῦ κ. Βεβοσι, νὰ πηλήσωμεν καπνοφόρον σφῆφωνα (τζιμπούκι) γήινον διὰ χάρτου, διὰ τιλτοῦ καὶ καθαρίων ρακῶν ἢ βαμβακίου. Εἰσπνέει τις τὸν καπνόν, τὸν ὅποιον ἐγγίσει ἕστερον διὰ τινος σωλήνος καπνοφόρου σφῆφονος εἰς λάγγηρον ἢ ἀμφορέα γέμοντα νεροῦ κατὰ τὰ τρία τέταρτα. Φροντίζει ἐμφυσῶν τὸν καπνόν εἰς τὴν λάγγηρον, ὥστε ὁ σωλὴν τοῦ καπνοφόρου σφῆφονος νὰ εἰσδύσῃ ὅσον δυνατόν βαθύτερον εἰς τὸ νερόν, καὶ μετὰ ἐκάστην ἐμφύσῃσιν πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ κινήῃ τὴν λάγγηρον ἐμφράττων τὸ στόμιον διὰ τοῦ δακτύλου. Ἡ δὲ κίνησις ἔχει σκοπὸν καὶ ἀποτέλεσμα νὰ διαλύσῃ καλῶς εἰς τὸ νερόν τὰ οὐσιώδη ἔλαια τὰ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΕΤΕΜ

[Φωτ. Σούτς]

περιεχόμενα εἰς τὸν καπνόν. Τὸ δὲ ποσὸν τῶν οὐσιωδῶν ἐλαίων τῶν περιεχομένων εἰς τὸν καπνόν τὸν παρηγμένον ὑπὸ τοῦ καπνοφόρου σωλήνος ἀρκέσει νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸ νερόν τὰς ἐναντίας τῆς σήψως ἀρετὰς τῶν οὐσιωδῶν ἐλαίων.

ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

Τώρα ποῦ, εἰς τὴν Ἑυρώπην τοῦλάχιστον, ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τοῦ ἵππειου κρέατος πρέπει νὰ μάθωμεν ὅτι δὲν εἶναι τίποτε νέον καὶ τοῦτο.

Κατὰ τὴν φοβερὰν σιτοδίαν τοῦ 1879 οἱ Παρισιοὶ ἐπὶ ἀρκετοῦς μῆνας ἔφαγον κρέας ἵππου. Ἄλλὰ καὶ εἰς παλαιότεραν πολὺ ἐποχὴν ἂν ἀνατρέξωμεν θὰ εὕρωμεν τὸ κρέας τοῦ ἵππου ὡς τὴν ἐκλεκτοτέραν τροφήν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ κάτοικοι τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς Δύσεως κατηνάρισκαν τὸ κρέας τοῦ ἵππου ὅπως καὶ τὸ τοῦ βοῦς καὶ τὸ τοῦ ἀρνίου. Ἦτον μάλιστα καὶ ἀκριβώτερον τοῦ βοείου τὸ ἵππειον καὶ τόσο ὥστε ἐν Σκανδιναυίᾳ ἡ σάρξ του ἐτρέφετο κατὰ τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ ἑορτὰς ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ ὁπαδῶν τῆς τοῦ θεοῦ Ὀδίνου θρησκείας.

2. Ὁ μεθυσμένος οὐτε τὴν κάσσα εἶδε, οὔτε μὴ γαβάθα ποῦ ἦτο κάτω εἰς τὸ χῶμα καὶ ἐσκόνταψε.

4. Ἐνῶ ὁ μεθυσμένος μὲ τὴν κοιλίᾳ ἔσκαζε τὰ αἰγὰ, τότε θαῦμα συνετελέσθη. Ἐξέκολαφθησαν ἀπειρα πουλιὰ καὶ ὁ μεθυσμένος τὰ ἔλασε.

Βραδύτερον ὁμοίως οἱ Πάπαι θέλοντες νὰ ἐξαλείψωσι πᾶν εἰδωλολατρικὸν ἔθιμον ἀπηγόρευσαν καὶ τοῦ κρέατος τοῦτου τὴν χρῆσιν μεταχειρισθέντες πᾶσαν τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν. Εἶναι γνωστὸν μάλιστα ὅτι ὁ Πάπας Γρηγόριος Γ' ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἅγιον Βονιφάτιον, Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μαυένσης συνιστῶν τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν τρωγόντων κρέας ἵππου.